

syjnej—bez poprzedniego przejścia w stan spoczynku,—obowiązuje się *N. N.* do przekazania za danego funkcjonariusza właściwemu wówczas dla niego podmiotowi ubezpieczającemu kwoty, odpowiadającej tej rezerwie premjowej, jaka powinna być już być dla tego funkcjonariusza zebrana, gdyby tenże był przez cały zaliczony mu czas zatrudnienia (§ 10 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 grudnia 1922 r.) członkiem Zakładu Pensyjnego dla funkcjonariuszy.

62.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28 grudnia 1922 roku

dotyczące częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z d. 2 stycznia 1922 r. w przedmiocie zastępczego ubezpieczenia pensyjnego funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej.

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 370) oraz art. 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany przepisów austriackiej ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1914 roku i ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. 1922 r. № 89, poz. 803) zarządza się co następuje:

§ 1. W paragrafie 3 rozporządzenia z dnia 2 stycznia 1922 r. w przedmiocie zastępczego ubezpieczenia pensyjnego funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Dz. U. R. P. № 5, poz. 37) termin „31 stycznia 1922 r.” zmienia się na „31 stycznia 1923 r.” w § 4 termin „31 marca 1922 r.” i „31 lipca 1922 r.” zmienia się na „31 marca 1923 r.” i „31 lipca 1923 r.” w § 8 termin „31 stycznia 1922 r.” zmienia się na „31 stycznia 1923 r.” zaś w § 9 terminy „31 stycznia 1922 r.” i „31 lipca 1922 r.” zmienia się na „31 stycznia 1923 r.” i 31 lipca 1923 r.”.

§ 2. Paragraf 7 rozporządzenia wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uchyla się jako zastąpiony przez przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. 1922 r. № 10 poz. 61).

§ 3. W wierszu 3 i 5 paragrafu 8 rozporządzenia, powołanego w § 1 niniejszego rozporządzenia skreśla się słowa: „względnie § 7”.

§ 4. Statuty zakładów zastępczych winny zawierać ogólne postanowienia, że przepisy każdorazowego rozporządzenia Rady Ministrów, wydanego na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 803) obowiązują ubezpie-

czonych zastępczo funkcjonariuszy od dnia wejścia w życie tegoż rozporządzenia Rady Ministrów. Przepis ten nie zwalnia zakładów zastępczych od obowiązku przedstawienia odpowiednio zmienionego statutu do zatwierdzenia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia, przepisy jednak §§ 1 — 3 obowiązują od 1 sierpnia 1922 roku.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

63.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 16 stycznia 1923 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent ubezpieczenia od wypadków dla osób, pobierających renty i dodatki do rent z Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie.

Na mocy art. 33 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austriackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austriackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum, przyłączone do Polski, a należące poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413), zarządza się co następuje:

§ 1. Osobom, pobierającym renty z Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie, przyznaje się od pierwszego lutego 1923 r., aż do dalszego zarządzenia dodatek drożyzniany do rent, równający się różnicy między rentą pobieraną na podstawie obowiązujących ustaw a kwotą, jakąby osoba uprawniona pobierała, gdyby za podstawę policzalnego zarobku przyjął:

a) kwotę 72.000 mk. rocznie:

dla uszkodzonych o niezdolności do pracy do 9%, którzy nie ukończyli 60 roku życia;

b) kwotę 90.000 mk. rocznie:

dla 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy do 9%, którzy ukończyli 60 rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 9% do 19%, którzy nie ukończyli 60 roku życia;

c) kwotę 117.000 mk. rocznie:

dla 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 9 do 19%, którzy ukończyli 60 rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 19 do 29%, którzy nie ukończyli 60 roku życia;

d) kwotę 153.000 mk. rocznie:

dla 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 19% do 29%, którzy ukończyli 60 rok życia;